

Upravištvost: Ljubljana, Puciničeva
ulica 5 — Telefon št. 31-22, 31-23,
31-24.

Inseratni oddelk: Ljubljana, Puciničeva
ul. 5. — Telefon 31-25, 31-26.
Podružnica Novo mesto: Ljubljanska
cesta št. 42.

Računi pri pošti, ček. zavodu: Ljubljana
št. 17.749.

ZKLJUČNO ZASTOPSTVO za oglaševanje
in Kr. Italije in inozemstva ima
Unione Pubblicità Italiana S. A.,
Milano

JUTRO

Izbaja vsak dan razen ponedeljka.
Narodna banka vsakega L. 12.,
na inozemstvo pa L. 20.—

Uredništvo:
Ljubljana, Puciničeva ulica št. 5,
telefon 31-22, 31-23, 31-24.

Rokopisi se ne vračajo.

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA
per la pubblicità di provenienza
italiana ed estera:

Unione Pubblicità Italiana S. A.,
Milano

Veliko uničevanje vzhodno od Kijeva

Brezupni poizkusi sovjetskih čet za osvoboditev iz nemške obkrožitve — Tudi sovjetski protinapadi pri Poltavi odbiti — Nemško letalstvo razbija neprestano petrograjske utrdbe

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 24. sept. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je objavilo naslednje vojno poročilo:

Na področju vzhodno od Kijeva so bili večer uničeni nadaljnji deli sovražne vojske. Ostanke so bili segnani v dva tesno obkrožena kotla, katerih slika iz zraka kaže kaotično razmere. More se računati, da bodo te sile v nekaj dneh popolnoma odstranjene.

V Kronštatskem zalivu so zadela bojna in strmovalna letala z bombami in polno sovjetske bojne ladje in en rusilec. Ob obali Belega morja so uničili oddelki bojnih letal veliko elektrarno. Nočni napadi letalstva na vojaške naprave v Petrogradu in Moskvi so bili učinkoviti.

V boju proti Angliji so bombardirale letalske sile v poslednji noči pristanišče na pravi ob Kanalu sv. Jurija, kakor tudi ob južni obali otoka. Večji požari, med njimi ob Milfordhavnu, so pokazali uspeh teh napadov.

Sovražna letala niso niti podnevi niti ponoči priletela nad nemško ozemlje.

Stockholm, 24. sept. d. Na vseh frontnih odsekih vzhodnega bojišča se nadaljujejo borbe z nezmanjšano srditostjo.

V veliki uničevalni bitki vzhodno od Kijeva neprestano naraščata število sovjetsko-ruskih ujetnikov in množina vojnega plena. Obkoljene sovjetske armije si z zamani prizadevajo s silovitimi izpadi osvoboditi se jekelega nemškega oklepa, toda ti brezupni poskusi le še bolj večjajo njihove silne izgube na ljudeh in materialu. Nemško letalstvo drobi v neprestanih napadih sovjetske čete, ki se na raznih točkah obkoljenega ozemlja skušajo organizirati za odpor. Tudi vzhodno od Poltave, do kamor je prodrla nemška ofenziva, naperjena proti Harkovu, se skušajo sovjetske čete osvoboditi nemškega pritiska s protinapadi, ki pa ostajajo enako neuspešni kakor protinapadi vzhodno od Kijeva. V obleganju Odese ni zabeležiti bistvenih sprememb.

Na osrednjem bojišču so se jugovzhodno od Smolenska z velikimi izgubami končali sovjetsko-ruski poskusi potisniti nemške obrambne črte v smeri proti Smolensku. Timošenkove dokaj močne čete so tu izvršile vrsto protinapadov, ki pa navzile velikim sredstvom, s katerimi so sprva razpolagale, niso dosegli zaželenega uspeha. Vsi napadi so se končali s silnimi izgubami za napadalce.

V borbi za Petrograd igra na nemški strani posebno veliko vlogo letalstvo, ki brez prestanka noč in dan ruši sovjetsko-ruske obrambne črte. Vrzeli v utrdbah skuša obrambno poveljstvo Petrograda sproti izpolniti z novimi rezervami, pri čemer se razvijajo med utrbenimi črtami silovite borbe med nemško in sovjetsko-rusko pehoto.

Vreme na petrograjskem področju fronte je mrzlo, deževno in je se zadnje dni še nadalje poslabšalo. Ponekod zelo močvirnat tereni močno otežujejo kretanje transportov ljudi in materiala, navzile tem naravnim oviram pa se sila nemškega pritiska ni nič zmanjšala.

Velika udeležba zavezniških čet

Rim, 24. sept. d. V pregledu velike bitke v Ukrajini ugotavlja list »Corriere della Sera«, da v teh velikih in uspešnih vojaških operacijah niso bile angažirane samo nemške čete, marveč so v veliki meri sodelovale tudi italijanske čete, kakor tudi madžarske, rumunske, slovaške, hrvatske, španske, finske, norveške in valonske enote.

Nevzdržen položaj Hangoeja

Helsinki, 24. sept. d. Odskar so nemške čete zasedle baltiški otok Oesel, smatrajo v finskih vojaških krogih položaj boljševikov na oporišču Hangoe kot nevzdržen. Hangoe so morali Finci odstopiti Sovjetski zvezi na podlagi diktiranega miru iz l. 1940. Tamkajšnja sovjetska posadka je do zadnjega časa prejemala žive in municijo preko Baltičkega morja, odkar pa je ta zveza pretrgala, je polotok Hangoe docela odrezan od oskrbe. Dokler so imele sovjetske čete zvezo preko morja, sovjetsko topništvo v Hangoeju ni štedilo s topniško municijo, marveč jo je nenavadno širokogrudno razsipalo. Zelo suho poletje je sovjetski vojski nudilo ugodno priliko, da je s svojim topništvom zanesla množevitve gozdne požare. Njihova aktivnost se je sedaj zelo zmanjšala. Od srede avgusta dalje je posadka v Hangoeju nenavadno pasivna, nasprotno pa je pričelo finko topništvo v večjem obsegu obstreljevati to sovražnikovo pomorsko oporišče.

Potopljen sovjetski mininosec

Helsinki, 24. sept. d. Vzhodno od otoka Suursaari je finski brzi torpedni čoln torpediral in potopil 500tonski sovjetski mininosec. Izmed posadke, ki je štela 36 članov, je 35 mornarjev in častnikov utonilo. Zadnji brodolomec je bil rešen in ujet. Na južnem področju Ladoge je finko topništvo potopilo neki sovjetski parnik.

Odbiti sovjetski napadi na osrednjem bojišču

Berlin, 24. sept. d. S pristojnega nemškega mesta se doznava, da je bilo napre-

dovanje boljševiških čet na osrednjem bojišču ustavljeno in zlomljeno. Boljševiki so imeli v teh borbah velikanske izgube na ljudeh in vojnem materialu. V svojih prizadevanjih potisniti proti zapadu bojne črte so sovjetske čete izgubile dve tretjini svojega vojaštva. Teptajoč trupla svojih tovarišev so boljševiki neprestano prehajali v napad na nemške postojanke, bili pa so na vseh točkah odbiti. Laž so vse informacije iz tujih virov, ki govorijo o nekakšni »zmagovitvi sovjetski ofenzivi« na osrednjem bojišču. Zanimiva je tudi ugotovitev, da niti sam sovjetski informacijski urad nikoli ni namigoval na kake uspehe sovjetskih čet v tem odseku.

Protiletalski uspehi nemške pehote

Berlin, 24. sept. d. Od 20. septembra dalje je nemška pehota s svojim orožjem

Ogromne sovjetske izgube pri Kijevu

Po številu ujetih sovjetskih vojakov presegajo vse dosedanje poraze v vojnah

Berlin, 24. sept. u. Kakor se je zvedelo iz dobro poučenega vira, se je življenje v Kijevu normaliziralo kljub razdejnanju, ki so ga boljševiki povzročili posebno v tovarnah in delavnicah. Mnogo minskih polj so nemški vojaki že prekopali v sodelovanju z mestnim prebivalstvom.

Berlin, 24. sept. d. Nemški listi, ki še zmerom obširno razpravljajo o veliki bitki vzhodno od Kijeva, zlasti podčrtavajo, da po številu ujetnikov, ki so v njenem poteku padli v nemške roke, daleč presega vse bitke, ki jih je izvajevala nemška vojska. »Völkischer Beobachter« piše med drugim:

Uničevalna bitka, ki se razvija pri Kijevu, daleč presega po številu ujetnikov ne le tanenberške bitke, ki je bila najvažnejša v svetovni vojni in v kateri je bilo zajetih 92.000 ruskih vojakov, marveč tudi vse bitke v pohodu na Poljsko in med vojno na zapadu. Pri Koutnu so nemške armade zajele 300.000 ujetnikov. Celu v prvih velikih bitkah na Ruskem gmota ujetega sovjetskega vojaštva ni dosegla sedanjega obsega. V borbah pri Minsku in Bjalistoku je naraslo število ujetnikov na 325.000.

Pariz, 24. sept. d. Poročila o nemških vojaških uspehih vzhodno od Kijeva so še glavni predmet zanimanja pariškega tiska. »Petit Parisien« piše o tamkajšnjih vojnih operacijah med drugim:

Sedaj je usoda sovjetske vojske zapečaten. Vojna na vzhodu je prišla do odločilnega prekrota. Število sovjetsko-ruskih vojakov, ki so bili doslej onesposobljeni za nadaljnjo borbo, se čeni na 6 milijonov. Ako pade še Petrograd, bodo Rusi docela iztisnjeni iz Vzhodnega morja in nemške oskrbovalne črte se bodo skritele za več sto km. Železniške zveze se bodo lahko izpolnile s transporti po morju. Po uničenju Budonjehovih armij bo Sovjetska zveza izgubila 3 petine svoje težke industrije, kar pomeni popoln zlom njene vojne proizvodnje.

List zaključuje z ugotovitvijo, da je nemška vojska rešila zapadno civilizacijo. List »Aujourd'hui« piše med drugim, da so se človeške rezerve Sovjetske Rusije zmanjšale že na polovico. Sovjetsko-ruskim armijam že primanjkuje vojnega

Naraščajoča stiska oblegane Odese

Silno topovsko obstreljevanje obrambnih utrd — Mestu primanjkuje že vode in živil zaradi pomanjkljive preskrbe po morju

S fronte pri Odese, 24. sept. u. Odeška fronta se razteza v obliki polmeseca, tako da na dveh mestih doseže morje in je tedaj s kopne strani mesto popolnoma odrezano od ostale države. Utrdbe, ki obkrožajo Odese, so ojačene s kazematami, podkopi in napravami iz železa in betona ter zapirajo mesto proti nasprotniku. Ta utrjeni pas se vleče od ustja Dnjestra do Hadzihejevskega zaliva na vzhodu. Zato topništvo stalno bije po vsem tem utrjenem pasu, dočim pehota pod zaščito bojnih voz napreduje polagoma korak za korakom, deloma v bajonetnih napadih ter v boju moča proti moči. Treba je pri tem prekorati mnoge globoke in široke rove, strelske jarke in utrjena gnezda za strojničarje, kar je seveda težak posel.

Včasih topništvo osredotoči svoj ogenj na drugo stran železnice, ki jo že z uspehom obmetava letalstvo z bombami najtežjega kalibra. Pehota je vedno pripravljena in čaka povelja za krajevne delne napade. Protiletalske baterije budno pazijo in strazi, da takoj začno delovati, brž ko se v obleganem pasu dvigne kako izvidniško letalo, lovec, hidroplan ali celo bombnik. V glavnem so na odeški fronti zaposlene rumunske čete. Njihovo topništvo bije peden za pednem po sovjetskih utrdbah ter pripravlja tla za podjetja pehote. V neprestanih akcijah padajo sovjetske utrdbe posamič druga za drugo v roke napadalcev, tako da je polkrog okoli ogromnega odeškega bojišča vsak dan ožji in temsoba ter stiska v mestu vsak dan večja.

Kakor poročajo ujetniki, je položaj mesta skoro nevzdržen. Posebni dopisnik »Tribune« je imel priliko govoriti s petorico ruskih ujetnikov, ki so ranjeni padli v roke rumunski pehoti. Na vprašanje,

sestrelila 24 sovjetsko-ruskih letal. Pri tem je treba upoštevati, da so bila ta letala sestreljena edinole z navadnimi puškami in strojnimi. Nemška pehota je razen tega uničila na tleh še nadaljnjih pet sovražnih letal, poleg onih, ki so jih uničile protiletalske baterije nemške pehote, ki so ves čas z velikim uspehom sodelovale v obrambi pred sovjetskimi letalskimi napadi.

Bombe na Moskvo

Stockholm, 24. sept. d. Po vesteh, ki so davi dospelo iz sovjetsko-ruske prestolnice, so nemška letala v pretekli noči ponovno napadla Moskvo. Po sovjetsko-ruskim verziji se je le nekaterim nemškim letalom posrečilo prodreti do jedra Moskve, kjer so z odvračeni rušilnimi bombami povzročila škodo na poslopjih.

Sovjetski vojski primanjkuje že orožja

Berlin, 24. sept. d. Kako velikanske izgube vojnih potrebščin so utrpelo sovjetsko ruske čete v veliki uničevalni bitki v loku med Dnjeprom in Desno je razvidno iz nemških vojnih poročil, ki navajajo silno množino vojnega plena, ki je padlo v nemške roke. Tako so med drugim Nemci zaplenili med orožjem tudi puške in strojnice z žigom, ki dokazuje, da so bile šele 7. septembra odpremljene iz orožnih tovarn v Tull. Iz tega se vidi, da je bilo to orožje naravnost iz tovarn dobavljeno četam na fronti. Po izjavah vojnih ujetnikov je vojakom sovjetsko poveljstvo svetovalo, naj si preskrbe orožja in opremo od padlih in ranjenih tovarišev.

Nova nemška taktika

Bern, 24. sept. d. Kakor poroča berlinski dopisnik curiškega lista »Neue Gazette«, je pripisovati velike uspehe, ki so jih Nemci dosegli v najnovejši ofenzivi v Kijevu, v veliki meri tudi novi taktiki, ki so jo uvedli v svojih operacijah in ki je drugačna, kakor pa je bila običajna v prejšnjih nemških ofenzivah. Namestu tankov, ki so prej prvi prešli v napad, prevzemajo sedaj pri vsakem novem prodoru iniciativno bataljon motociklistov, ki prodirajo daleč pred tanki na nasprotnikovo ozemlje. Ta novi način uporablja Nemci brzokone zaradi tega, ker se tanki na terenu s slabimi cestami ne morejo dovolj naglo kretati, da bi mogli presenetiti sovražnika. Motociklistične čete so mnogo hitreje in jim na ta način uspe zasedati važne mostove, preden imajo Rusi čas, pognati jih v zrak. Motociklističnim četam sledijo nato tanki, neposredno za njimi pa motorizirana pehota. Berlinski dopisnik omenjenega švicarskega lista sodi, da so Nemci to novost v razporeditvi napredujočih oddelkov uvedli zaradi tega, da so parirali sovjetsko taktiko napadov na nemške tanke v trenutku, ko se je pretrgala vez med njimi in sledočim motorizirano pehoto.

Le armi aeree e sottomarine all'attacco

Una petroliera e un piroscafo da compressive 14.500 tonn. affondati — Un altro piroscafo danneggiato — Due bombardieri inglesi abbattuti

Il Quartiere Generale delle Forze Armate comunica in data di 24 settembre il seguente bollettino di guerra n. 478:

Nell'Africa Settentrionale sul fronte di Tobruk le nostre artiglierie hanno svolto efficaci azioni di fuoco. Tentativi di avvicinamento dell'avversario sono stati prontamente respinti.

L'aviazione britannica ha compiuto incursioni sulle città di Bengasi, Tripoli, Homs e Misurata. In quest'ultima località si lamentano cinque morti e sette feriti. Due bombardieri nemici sono stati abbattuti in fiamme dalle difese contraeree di Tripoli e di Homs.

In Africa Orientale sui vari fronti dello scacchiere di Gondar ricognizioni offensive di nostri reparti i quali hanno posto in fuga elementi avversari infliggendo perdite.

Unità della R. Aeronautica al comando del tenente pilota Mario Sami e del sotto-

tenente pilota Pierluigi Lauro hanno attaccato un convoglio nemico in navigazione nel Mediterraneo: un piroscafo armato da 2500 tonnellate è stato colpito in pieno ed è esploso affondando rapidamente, altro piroscafo di 1000 tonnellate è rimasto gravemente danneggiato.

Un nostro sommergibile al comando del tenente di vascello Olindo Di Serio ha silurato e affondato nel Mediterraneo orientale una petroliera di 12.000 tonnellate.

Ulteriori informazioni permettono di stabilire che due delle tre unità affondate dai mezzi d'assalto della R. Marina nel porto di Gibilterra sono le cisterne »Flona Schelle« e »Dembydale« e che il piroscafo danneggiato e da considerarsi perduto è il Durham.

Le perdite inflitte alla marina mercantile britannica col nostro attacco in Gibilterra sommano pertanto a quattro unità.

Letalske in podmorniške sile napadajo

Ena petrolejska in neka druga ladja s skupno 14.500 tonami potopljeni — Neki nadaljnji parnik poškodovan — Dva angleška bombnika sestreljena

Glavni Stan Oboroženih Sil je objavil 24. septembra naslednje 478. vojno poročilo:

V severni Afriki je naše topništvo na odseku pri Tobruku razvilo živahno strelno delovanje. Poskusi sovražnika, da bi se približal, so bili gladko odbiti.

Britansko letalstvo je napadlo mesta Bengazi, Tripoli, Homs in Misurata. V poslednjem mestu je bilo 5 ljudi ubitih in 7 ranjenih. Protiletalska obramba v Tripoli in Homsu je sestrelila dva sovražna bombnika, ki sta se še v zraku vnela.

V vzhodni Afriki so bili naši oddelki na raznih točkah bojišča pri Gondarju na napadalnih izvidniških pohodih in so pognali v beg sovražne čete in jim prizadejali izgube.

Letala Kr. letalstva pod vodstvom poročnika pilota Maria Samija in podporočnika pilota Petra Alojzija Laura so na-

padla sovražni konvoj, ki je plul po Sredozemskem morju. Ena 2500-tonska oborožena ladja je bila zadeta ter je eksplodirala in se naglo potopila, drug 1000-tonski parnik je bil hudo poškodovan.

Naša podmornica pod poveljstvom mornariškega poročnika Olinda Di Seria je na vzhodnem Sredozemskem morju torpedirala in potopila 12.000-tonsko petrolejsko ladjo.

Na osnovi novejših poročil je bilo mogoče ugotoviti, da sta bili dve od treh ladij, ki so jih potopili napadalnici čolni Kr. mornarice, v gibraltarski luki, petrolejski ladji »Flona Schelle« in »Dembydale«, ter da je bila poškodovana ladja, ki jo je smatrali za izgubljeno, »Durham«.

Izgube, ki so bile prizadejane angleški trgovinski mornarici o priliki našega napada na Gibraltar, znašajo torej štiri ladje.

Nove angleške intrige na Bližnjem vzhodu

Nemški tisk o angleških in ameriških težavah na mednarodnem političnem področju

Berlin, 24. sept. u. Najnovejši silni vojni uspehi Nemčije na vzhodni fronti so povzročili Churchill in Rooseveltu velike težave tudi na mednarodnem političnem področju. Več newyorških listov poroča, da je v zadnjih dneh stališče Japonske glede pogajanj z Washingtonom postalo še trdnjše. Listi pripisujejo to nemškim zmagam. Na drugi strani opozarjajo, da bi lahko ti uspehi napravili odločilni vtis tudi na Turčijo. Morda je agencija Reuter prav zaradi tega obveljala nemško zmagi, kakor da je imela politični namen, da bi se namreč izjavljala posreden pritisk na Turčijo in Japonsko.

Londonjska agencija pa se očitno ne zaveda paradoksa take svoje razlage. Vojski, ki dosega take ogromne uspehe, se namreč ni treba posluževati političnih pritiskov na tuje sile, da bi premagala svojega neposrednega nasprotnika. Nemški krogi pripominjajo, da je v resnici vzemirjena le Anglija, ki pa skuša to prikriti z novimi manevri in intrigami.

Tako pravi »Frankfurter Zeitung«, da se je London odločil, kakor kaže, čim prej rešiti »turski problem«. Korak, ki ga je prevzel angleški poslanik v Ankari v zvezi z govoricami in kombinacijami o nekih ramerah osi glede Dardanel, je odkril novo angleško akcijo s čisto točnimi cilji. Ko je Angležem z okupacijo Sirije, Iraka in Irana »uspelo rešiti te težave pred nemško nevarnostjo«, bi sedaj radi »rešili« na enak način tudi Turčijo. In prav zaradi take »stružniščne« namere pravijo, zbirajo sedaj ogromne sile ob mejah Sirije, Iraka in Irana s Turčijo. Obenem pa so jasno opozorili ankarsko vladu, da bi znali uporabiti še vse bolj učinkovita sredstva, če ne bi »pokazala pravega razumevanja« za to, Velika Britanija, pravi »Times«, se docela zaveda pomena Dardanel v sedanji fazi borbe in nima namena, čakati z orožjem

ob boku, da bi jo sile osi prehiteli. »Frankfurter Zeitung« pri tem vprašuje, ali nima morda Churchill, ki ni nikoli hotel priznati, da je bil znani galipoliski podvig huda pogrška, namen, da ponovi pustolovščino, ki se je v zadnji svetovni vojni tako hudo izjalovila. List naglašja, da ima Turčija trdno voljo vztrajati pri svoji nevtralnosti in da bo znala tudi uveljaviti svojo voljo.

Moskva podpira te britanske mahinacije prav v boljševiškem slogu. V Berlinu namreč prevladuje vtis, da so imeli padali, ki so se pred dnevi spustili iz nekega sovjetskega letala na bolgarsko ozemlje, med drugim nalog, povzročiti incidente na bolgarsko-turški meji. Pri njih so našli bolgarske uniforme. Nič ni bolj verjetno, kakor da bi lahko tako preobčleni napadali turške obmejne straže ter povzročili zapletljive in odbojne med obema sosedama.

Španska sodba o angleškem hujskaštvu

Madrid, 24. sept. a. »Informaciones« beležijo, da je »Sunday Express« svetoval, naj bi se v podporo Rusiji ojačili neredi v Franciji, Grčiji, Poljski, bivši Jugoslaviji in Norveški. Komunističnim elementom naj bi se dal denar v ta namen, kakemu angleškemu generalu pa poverila koordinacija njihovega delovanja.

Španski list pripominja, da je domalek angleškega lista naravnost otročji. Povzročili bi le, da bi se prevlado še malo več neangleške krvi, nikakor pa bi se na tak način vojna sreča ne obrnila. Angleži, zaključuje list, se morajo prepričati, da jim nazadnje ne bo preostalo nič drugega, kakor da se sami bore, čeprav jih morda že sedaj skrbi, da tudi to ne bo nič pomagalo proti sodbi, ki jo je nad njimi zgodovina že izrekla.

Bolgarski kralj na obisku pri Hitlerju

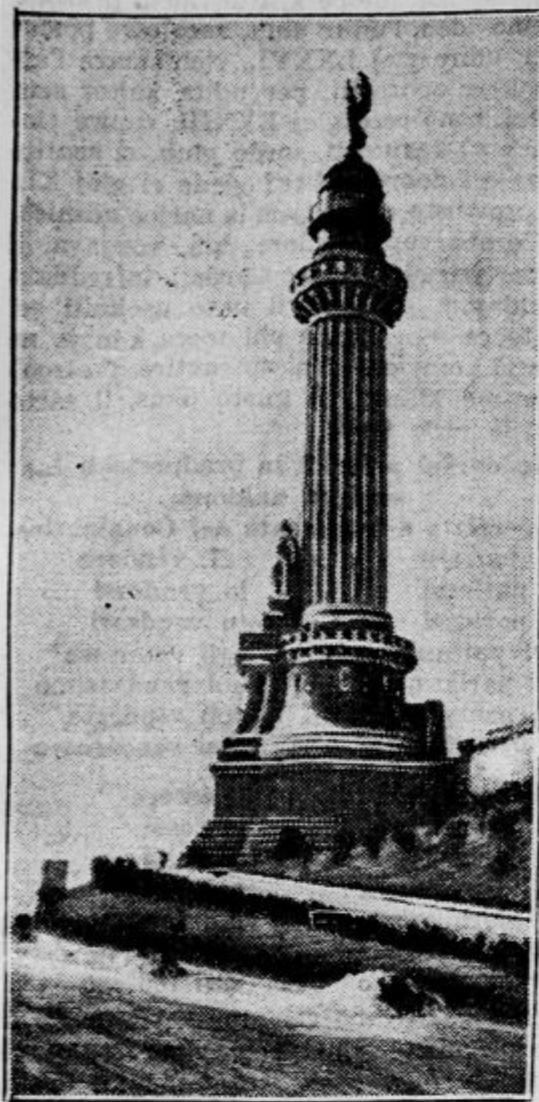
Berlin, 24. sept. u. Snoči so se razširile vesti iz Bukarešte, da je bolgarski kralj baje potoval skozi Bukarešto s posebnim vlakom in da je na poti v Hitlerjev glavni stan. Vest je zbudila veliko zanimanje glede na sedanjo rusko-bolgarsko napetost. Na sestanku kralja Borisa s kancelarjem Hitlerjem bi lahko prišlo do odločitve, ali se bo Bolgarja že v kratkem postavila ob stran zavezniških sil v borbi proti komunizmu.

Sofija, 24. sept. d. Bolgarski poslanik v Berlinu Paevan Draganov je v torek došel v Sofijo, da poroča svoji vladi.

Japonska konzularna konferenca v Nankingu

Nanking, 24. sept. d. V ponedeljek je pričela v Nankingu zasedati japonska konzularna konferenca. Načelnik urada za vzhodno Azijo Otta je imel kot zastopnik japonskega zunanega ministra Tojode pred 30 konzularnimi zastopniki govor, v katerem je med drugim naglašal, da Japonska navzlic izpremenjenemu mednarodnemu političnemu položaju ne bo nikoli popustila v svojem prizadevanju, da se reši kitajski problem. Otta je naglašal, da bo treba ukrepati primerne korake, da se ojači položaj nankinske vlade tako, da bo v bodoče kitajska nacionalna vlada lahko še v večji meri sodelovala pri organizaciji novega reda v vzhodni Aziji.

Vtisi z izleta do Gorice in Trsta

Il faro della vittoria a Trieste — Svetilnik zmage v Trstu

Ljubljana, 24. septembra. Kratke pomenke in že smo bili zgovorjeni za izlet do sončne Gorice in vedno mikavne Trsta. Majhen nespornost nas je zadržal od odhoda avtobusa za četrte ure, tako da smo malo pred 3. uro popoldne, potem ko smo oddali v prtljajni vagon svoja kolesa, sedli v vlak in se odpeljali proti Postojni. Vožnja od Ljubljane do Borovnice je za vse, ki so tudi kdaj potovali, nemikavna vse do znamenitega viadukta. Če je bil že pred razstrelitvijo za vsakega atrakcija, je to tem bolj danes, ko ima tako rekoč pred očmi velikanski napredek tehnike. Vlak vozi korakoma. Na mostu so pridne roke vojakov venomer na delu za redno oskrbovanje ogromne železne konstrukcije. Se več pa jih je v dolini, kjer so v teku zadnja urejevalna dela. Od borovniške postaje vlak še nekajkrat zmanjša brzo, ker so na mnogih krajih še vedno na delu ustvarjalne sile, ki so izročile zaradi vojne uničeno prometno žilo svojemu namenu. Tako zvani Stampedov viadukt je v glavnem obnovljen in vojak je odstranil železno konstrukcijo, po kateri je začasno tekla proga. Do Rakke je še več obnovitvenih del, med njimi na novo pozidani cestni nadvoz čez železnico.

Formalnosti na meji skorajda ni. Na postaji v Postojni nam vrnejo propustnice, vzamemo kolesa in hajd — na malo okrepčilo za dolgo pot. Že od nekdaj je bila Postojna vabljiva, danes pa je še bolj. Poleg mnogih novih stavb jo še posebno odlikujejo lepo urejene ceste, ki so večji del vse asfaltirane. Prav zdaj pokrivajo z asfaltom še eno od redkih netakanih ulic. Delavci so po večini domačini. Zadovoljni s postrežbo, ceno in kakovostjo južine smo zasedli kolesa, s pogledom ujeli še veličastno poslopje ob vstopu v Postojnsko jamo in odbrzeli po cesti proti Gorici. Odbrzeli pravim, kajti v Postojni so h kilometražni, ki smo jo izračunali, primaknili skoraj celih 20 kilometrov in to ni bilo v skladu z našimi načrti.

Po asfaltirani in v položnih vzponih speljani cesti smo hitro na Razdrtem. Strmi obronki Nanaškega pogorja kar vlečejo k sebi, saj ve, da bo šlo na drugi strani več kilometrov navzdol »zastonj«. Pa ne samo to, za Nanosovim hrbtom se odpre prelepa Vipavska dolina. Kakor v vseh vinorodnih krajih, so ljudje tam prijazni in gostoljubni, tako domači, ki si človek želi ostati pri njih in se brez prestatka z njimi pomenkovati. Vredina in bistrost sta dve od mnogih vrtil, ki so jim menda prirojene. Kakor navadno, se pogovor zasuje tudi o vremenu. Nič kaj niso z njim zadovoljni. Prehladno je. Boje se, da poljski pridelek ne bodo dozorili, posebno grozdje v vinogradih, ki je za dolino vir blagostanja, ali pa vzrok pomanjkanja. Daj bog, da bi topla jesen popravila doslej po ulmah in mrazu povzročeno škodo.

Sv. Križ in Vipava sta za nami. Do Ajdovščine in še čez nam kriči veter z drveni polno naložen tovorni avtomobil. Zaradi muhavosti voznika ali potrebe motorja pa nas nenadno zajame črn oblak dima, tako da smo morali izbrati med tem, ali naj pridemo na cilj podobni dimnikarjem ali samo utrujenim kolesarjem. Odlučili smo se za slednje. Med kramljanjem smo počasi vozili v neposredno zaledje prve svetovne vojne. Tovariš, ki se je je udeležil, je obujal spomine in bil obenem vodnik po naseljih, ki so postavljena večidel ob vznožju gorskih verig, ki sklepata dolino. Obilje dogodkov, ki jih pravkar doživljamo, in poročila z vzhodnega bojišča pa puščajo le malo prostora vtisom, ki jih more človek v dobri uri sprejeti o dogodkih, izročenihi že več ali manj pozabi. Srečujemo le kmete s težko naloženimi vozniki, ki jih zdaj ob suhem vremenu pripravljajo za zimo. Hitro se je zmrznilo in že v temi pripeljemo v Gorico.

Gorica je zatemnjena kakor je bila Ljubljana le malo časa. Zarnice in vseh cestnih svetilkah so modre. Po ulicah pa je kljub temu živahno, posebno na promenadi. Temu je gotovo vzrok poslovno življenje, ki se ne konča tako zgodaj kakor pri nas. Gostilne in restavracije so bolj obiskane kakor kavarna. Znamenje časa! Beseda tedne o političnem položaju, dekletih in še o marsičem, kakor je to vedno bilo. Mnogi si preganjajo čas s kvartami. Goslač iz svojega bogatega repertoarja ubira melodije, o katerih misli, da bodo gostom najbolj všeč, zani pa čim bolj donosne. Do polnoči se je mesto umirilo in je bilo slišati le še redke odmeve korakov zapoznatih pasantov. Nedeljsko jutro se je zbudilo tako sončno, kakršnih smo imeli posebno letos v znameniti Ljubljani prav malo. Zato so ulice kmalu oživele. Zelo živahna je bila zlasti cesta proti Solkanu. Mnogo

romarjev, starih in mladih, moških in žensk, so hitele na sveto Goro. Vzpenjača je bila kar naprej prepolna potnikov. Vsi so se vračali radostnega srca. Izletniki, posebno kolesarji, ki jih ni nič manj kakor pri nas, pa so se odpeljali tudi v smeri proti Trstu, navzgor ob Soški dolini in v druge kraje. Za pot so se gotovo založili že prejšnji dan, kar je bilo v mestni tržnici razmeroma malo kupovalcev.

Ko se še z nekaterimi znanci govorimo zasvidenje ob jesenskem velesesumu v Ljubljani, je že poldne, da naš odhod po prvotnem načrtu zakasnen za več kakor tri ure.

Nekaj časa se razgledujemo po prijaznih vaseh goriške kotline in že zavije cesta v ozko dolino za Doberdobom. Na vsak korak vidimo spomine iz prve svetovne vojne. Pokopališče se vrsti za pokopališčem, kaverna za kaverno. Sonce je toplo prigravelo in oglašati se je začel želoce. Sedli smo ob rob ceste in prigriznili. Zato je odpadla prva točka sporeda v Trstu: kosilo. Tedaj še nismo mislili, da bo tudi nadaljnji program spremenjen. Prijazni kolesarji so nam drug za drugim voščili »dober tek«. Ne zaman! Teknilo nam je res...

Se precej dolg klanec nas je ločil od grebena in vztrajno smo ga zmagovali, upajo da bo potem vse do Trsta šlo gladko. Toda zmotili smo se. Že pod vrhom je začel pihati močan nasprotni veter, ki se je bolj in bolj stopnjeval. Skodoželjni obrazi nasproti vozečih kolesarjev so nas spravili še v slabšo voljo. Če bi se ne odprli

Ženske gospodinske sekcije nastajajo

Ustanovitev sekcije v Mali Loki je bilo združeno z zanimivim ogledom kmetijske gospodinske šole

V torek popoldne je bila v Veliki Loki ustanovljena sekcija podeželskih gospodinj (Masala rurale). Ustanovitev je bila združena z obiskom kmetijske gospodinske šole v Mali Loki, ki jo vodi že deset let šolske sestre in sprejema letno 45 učenek, ki se enajst mesecev šolajo v vseh gospodinskih predmetih. Razen šolskega dela posveča zavod pozornost plemeniti reji domačih živali ter preskrbuje vso blizino in široko okolico s plemenito živino.

Ustanovitvi nove organizacije je prisostvovala zaupnica italijanskega ženskega Fašija za Ljubljansko pokrajino ga. De Vechi Ida v spremstvu okrajnega civilnega komisarja g. dr. Ottona Grisellija, tajnica oddelka podeželskih gospodinj ženske ga Fašija za Tržaško in Ljubljansko pokrajino, ge. Allasia Andreine in gđc. Rele Arielle in delegata osrednje pomoči Narodne fašistične stranke ga. Maria Matelliga. Ob tej priliki je bilo poverjeno vodstvo sekcije podeželskih gospodinj za občin Velika Loka gđc. Mici Podgorski. Gostje so si z zanimanjem ogledali kmetijsko-gospodinsko šolo na Mali Loki. Ob vstopu v šolsko poslopje so bile zbrane vse učence z učiteljskim zborom, župan g. Bukovec in drugi. Namesto obolele ravnateljice je prisrčno pozdravila goste sestra Lazarija Turšičeva, nakar je učenka Silčeva Stanka izročila ge. De Vechi krasen šopek svežih vrtnic. Po zahvali za sprejem je gospa v daljšem nagovoru razložila program in dala smernice za delovanje nove sekcije podeželskih gospodinj. Še posebno v današnjih časih počitja gospodinja vsaj tri ogled v vsaki hiši, zato je sveta dolžnost Stranke, da tudi s svoje strani podpre neumorno delo naših marljivih podeželskih gospodinj. Zavrski odsek bo ne sama z nasveti, ampak tudi z izdatno gmotno podporo in z bratovsko ljubiznjo vodil delo naših gospodinj.

Gostje so si najprej ogledali gospodarska poslopja in se posebno zanimali za vzorno urejene hleve. Skupno goji sola v 25 glav goveje živine montafonske pasme, 30 ovc solčavske pasme, 60 svinj požlahnjene nemške pasme, 57 kuncav angorske pasme in farmo štajerskih kozoš. V novo zgrajenih poslopih so gostje prisostvovali delu učenk v živalskih in predelniški dvorani in pokazali posebno zanimanje za predenje na domačem kotlovarstvu. Poleg šilvske dvorane se ureja moderna likalnica, v kateri bi se morali vsi študijski mesečni kuharski tečaj za okusna dekleta, ki se pa doslej še niso mogli vršiti. Zaupnica ga. De Vechi je opozorila da bo vse storjeno za otvoritev tako potrebnih tečajev. V istem poslopiu so si gostje ogledali prostore pralnice, mlekarne in mesarije, ki pa zaradi pomanjkanja sredstev še niso mogli biti popolnoma opremljeni. Tudi v tem pogledu je ga. De Vechi obljubila polno pomoč.

»Veseli teater je lahko pri sedenjem sporedu spet samega sebe vesel, ker so predstave zapored dobro obiskane. Med drugimi v zelo veliki meri in na prav izreden način prispevata k uspehu gđc. Vlasta Sernečeva in g. Lado Janovski kot duhovito šaljiv akrobatski par. Gđc. Sernečeva iz Celja je diplomirana juristka, g. Janovski pa je znan telovadelec in sportnik. Njuna akrobatska spretnost pa prčuje, da se taki talenti ne dajo zatajiti in da morajo biti akrobatske sposobnosti prirojene, z vajo pa jih lahko izpopolnijo in praveče virtuoznosti. Naš mladi akrobatski par bi tudi v vsakem večjem varietejzu žel tako toplo priznanje kakor v »Veselim teatru«. Naš fotograf ju je posnel v Tivoliju, kjer je Janovski s svojimi nenadnimi salti že nekajkrat prav tako presenetil spremljalce kakor preseneča v kopalšču Ilirije kopalce s svojimi elegantnimi skoki.

vabljivi pogled na Jadran in njegovo obalno pokrajino, bi bilo menda res bolje, če bi se vrnili v Gorico al pa stopili na bližnji postaji na vlak, ki so se v prav kratkih presledkih srečevali na progi. Pa še to smo mislili, da bomo prišli v Trst, ko bo že čisto prazen. Nepretrgana vrsta kolesarjev je drvela iz mesta: družbe, parčki in posamezniki. Spomniti sem se na svojo prvo turo na Triglav, ko sem v največjem snežnem metežu rnil na vrh in to mi je dalo novega zaleta. Vozili smo ob dolgi obali Kraljice Helene in srečevali tramvaj za tramvajem, drug bolj poln od drugega. Za prvotni načrt, da se bomo tudi mi potegnili s tramvajem do Opčin in potem s kolesom nadaljevali pot do Postojne, je bilo premalo časa. Pa tudi volje nič kaj dosti, saj nam je že burja pobrala velik del moči. Povprašali smo za odhod vlaka, potem pa šli na majhno okrepčilo. Natančnejši ogled mesta je bil odložen za prihodnjik, ker so se nam v resnem in šaljivem pomenku s stariim znancom preveč razvezali jeziki.

Malo pred 5. uro smo sedli v vlak. Udobni in skoraj razkošno opremljeni vagoni bi bili kmalu vzrok, da bi ostali v Trstu, ker nismo nikjer našli pri nas običajnih voz. Sonce je še toplo sijalo, ko smo se vozili proti St. Petru. Zgovorna ženica s Krasa in kmet iz okolice Reke sta prijetno kramljala z nami. Vse do križišča prog, ko je bilo treba prestopiti. Brž smo bili v Postojni in tudi vožnja do Ljubljane je hitro minila, saj je bila beseda vračajočih se izletnikov ves čas živahna.

Prvi uspehi razstave gob

Ljubljana, 24. septembra.

Prvi uspehi razstave gob so se na živilnem trgu pokazali že prve dni, odkar je na sosenični ob prodajalnih gob omarica z najraznovrstnejšimi gobji, njih imeni in opisi, zlasti pa z označbo, katere goba je užitna ali neužitna. Nabiralke so prinesle na trg tudi že več vrst gob, ko so prej nosile samo jurčke, lišičke in medvedove tačke ali parkelje.

V torek je bilo na trgu že 14 vrst gob. Jurčkov je bilo zelo malo, ker letos menda za sedaj ni letina zanje, lišičk je že malo, zato je pa še vedno zelo veliko rumene grive, kakor botanik imenuje medvedove tačke ali parkelje. Dosti je bilo tudi rumenih in rjavih ježkov, ki jim je pod klobukom treba ostrgati bodice. Čeprav je cena lišičkam, rumenim grivam ali medvedovim tačkam ter rumenemu in rjavemu ježku maksimirana na 1 L. za liter, vendar so te gobe nabiralke rade prodajale ceneje, ker jih je sedaj dosti po gozdovih. L' ter užitnih sirovk in maslenk je maksimiran na 2 L. ter je bilo tudi teh gob že precej na trgu. Poleg jurčkov so gospodinjke najraje kupovale lepe čebularje in lijakarje prav tako pa tudi turke. Te tri vrste so maksimirane na 4 L. kilogram. Enako vrednost imajo tudi brezovi gobji, ki smo jih že precej videli na trgu. Glede užitnosti spada v to vrsto skora; tudi kozja noga, ki ji pravijo tudi kozji parkelji, na trgu jo pa prodajajo »popolnoma napačnim imenom »črni mavroha«. S pomladanskimi mavrohi nima ta goba nobene podobnosti, zato jo po pravilo imenujemo »kozja noga«. Celo črno mrtvaško trobento so prinesli na trg in jo tudi prodali. Pravilno so jo prodajali po isti ceni kakor lišičke, grive in ježke vendar pa moramo gospodinjke opozoriti, da morajo biti mrtvaška trobenta, lišičke, rumeno trobente in druge mehke, nežne gobe še mlade in sveže, da so dobre. Starih gob sploh ne kupujte! Na trgu so se pojavile tudi že štorovke in cigani, ki imajo za prehrano večjo vrednost kakor navadne lišičke in grive ter ježki, vendar pa ne dosegajo turkov, čebularjev, lijakarjev in brezovega gobana.

Organi tržnega urada, ki vsako dopoldne z g. Begom na čelu večkrat pregledajo vse na trg prinesene gobe, doslej še niso našli strupenih ali drugače zdravju škodljivih gob, pač pa so izločili rjavo mlečnico, ki je pa silo užitna goba, če jo najprej prekuhamo in odlijemo vodo, nato pa šele pripra-

vimo za jed. Ker bi bila pa pri tej slabi gobi mogoča zamenjava, je bila odstranjena s trga, čeprav ni strupena. Spet pa moramo ponoviti, da gobe ne smemo pogrevati, prav tako pa ne smemo gobjih jedi pustiti na primer od kosila do večerje, ker take gobe nekaterim škodujejo, drugim pa spet ne. Še posebno pa opominjamo gospodinjke, naj nabranih gob nikdar ne pustijo čakati na kuhinjski mizi. Tako kakor za druge gobe, velja to tudi za jurčke in sploh za vse gobe, da so dobre le sveže pripravljene. Održana goba naj nerazrezana nikdar ne leži nad 24 ur, ker po tem času vsaka goba postane zdravju škodljiva, čeprav ni strupena.

Na novo so bile v omarici razstavljene tri vrste gob. Klopčasta kolobarnica navadno raste ob robovih gozdov v večjih klopčih ali skupinah. Prav tako raste tudi miška, a tretja goba je travniški kukmak. Klopčasta kolobarnica in miška prinašajo na ljubljanski trg z drugimi jesenskimi, sivkastimi kolobarnicami pod skupnim imenom sivke. Vse sivke so dobre gobe in prav primerne tudi za vlaganje. Kar se pa travniškega kukmaka tiče, spada v vrsto naših najbolj žlahtnih gob ter se po svojem okusu in vrednosti z uspehom meri z jurčkom in karželjnom. Od hudo strupenega kukmaka travniški kukmak prav lahko ločimo, ker ima žlahtni kukmak lističe pod klobukom v mladosti nežno rožnate, pozneje pa čokoladno rjave in v starosti popolnoma črne, a strupeni kukmak ima vedno bele lističe pod klobukom.

Gospodinjke naj le pridno posegajo po gobah, saj jih bo vsak dan več na trgu in vsak dan bodo tudi ceneje, ker bodo nabiralke sedaj, ko bodo poznale mnogo več vrst gob, lahko tudi več gob nabrale ter s tem več zaslužile kot s samim nabiranjem jurčkov. Potreben bi bil sicer blagodejen, topel dežek, ki bi izpodbodel gobe k rasti, vendar se pa tudi za same gobe še tako koristnemu dežju radi odrečemo zaradi drugih poljskih pridelkov. Vse prodajalke gob morajo na trgu imeti svoje blago natanko in vidno označeno s cenami, sicer jim bo blago zaplenjeno. V splošnem pa lahko trdimo, da je Ljubljana, odkar imamo stalno razstavo gob na trgu, začela z večjim veseljem kupovati gobe ter se prav zelo pomnožili tudi gobarji. Mestni tržni urad je torej s to potrebno razstavo dosegel v nekaj dneh večji uspeh, kakor je pričakoval.

Dal 15 al 30 settembre vengono emesse le nuove serie di

BUONI DEL TESORO NOVENNALI 5% A PREMI

Interessi e Premi esenti da ogni imposta presente e futura

PREZZO di emissione: L. 97.50 per ogni cento lire di capitalenominale, da versarsi sia in contanti che in cedole ammesse in sottoscrizione.

PREMI: ciascuna serie di L. 1 miliardo di Buoni concorre annualmente a n. 116 premi per un ammontare complessivo di L. 4.800.000 mediante estrazioni semestrali.

Le sottoscrizioni si ricevono presso tutte le Filiali dei seguenti Enti e Istituti che fanno parte del Consorzio di emissione, presieduto dalla Banca d'Italia:

Cassa Depositi e Prestiti — Istituto Nazionale delle Assicurazioni — Istituto Nazionale Fascista della Previdenza Sociale — Istituto Nazionale Fascista per l'Assicurazione contro gli infortuni sul lavoro — Banca d'Italia — Banco di Napoli — Banco di Sicilia — Banca Nazionale del Lavoro — Istituto di S. Paolo di Torino — Monte dei Paschi di Siena — Federazione Nazionale Fascista delle Casse di Risparmio — Istituto di Credito per le Casse di Risparmio Italiane — Cassa di Risparmio delle Province Lombarde — Banca Commerciale Italiana — Credito Italiano — Banco di Roma — Federazione Nazionale Fascista delle Banche e Banchieri — Istituto Centrale delle Banche Popolari — Banca d'America e d'Italia — Banca Popolare Cooperativa Anonima di Novara — Banco Ambrosiano — Banca Popolare di Milano — Società Italiana per le Strade Ferrate Meridionali — Assicurazioni Generali di Trieste — Compagnia di Assicurazioni di Milano — Società Reale Mutua Assicurazioni Torino — Riunione Adriatica di Sicurtà — La Fondiaria Compagnia di Assicurazioni Firenze — Compagnia Finanziaria degli Agenti di Cambio;

Banca Nazionale dell'Agricoltura — Banca Cattolica del Veneto — Credito Commerciale, Milano — Banco Santo Spirito — Banca Toscana — Banca Agricola Milanese — Banca Provinciale Lombarda — Banco di Chiavari e della Riviera Ligure — Banca Vonwiller — Credito Industriale, Venezia — Credito Romagnolo — Banca Lombarda di DD. & CC. — Banco S. Geminiano e S. Prospero — Banca di Legnano — Banca Unione, Milano — Banca Belinzaghi — Società Italiana di Credito, Milano — Banco Lariano — Credito Varesino — Credito Agrario Bresciano — Banca Agricola Commerciale, Reggio Emilia — Banca Piccolo Credito Bergamasco — Banca del Friuli — Banco S. Paolo, Brescia — Banca Gaudenzio Sella & C. Biella — Banca A. Grasso e Figlio, Torino — Banca Mobiliare Piemontese — Banca del Sud — Banca Piccolo Credito Savonese — Banca Cesare Ponti, Milano — Banca Privata Finanziaria, Milano — Banca Milanese di Credito — Banca Industriale Gallaratese — Banco Alto Milanese — Banca di Calabria;

Banca Mutua Popolare, Bergamo — Banca Popolare, Lecco — Banca Popolare, Luino — Banca Cooperativa Popolare, Padova — Banca Mutua Popolare, Verona — Banca Mutua Popolare Agricola, Lodi — Banca Agricola Popolare, Ragusa — Banca Popolare di Intra — Banca Popolare di Modena — Banca Popolare, Cremona — Banca Mutua Popolare Aretina — Banca Popolare, Sondrio — Banca Piccolo Credito Valtellinese — Banca Popolare Cooperativa, Ravenna — Banca Agricola Mantovana — Banca Popolare di Credito, Bologna — Banca Popolare, Vicenza — Consorzio Risparmio e Prestiti per Commercio e Industria, Bolzano — Banca Popolare Pesarese.

Tutte le altre Casse di Risparmio, Banche e Banchieri, e Banche Popolari, iscritte alle Federazioni di Categoria, nonché gli Agenti di Cambio partecipanti alla Compagnia Finanziaria degli Agenti di Cambio.

Od 15. do 30. septembra bodo emitirane nove serije

9 LETNIH 5% ZAKLADNH BONOV s PREMIAMI

Obresti in Premije so oproščene sleherne sedanje in bodoče davščine

EMISIJSKA CENA: lir 97.50 za vsakih 100 lir nominalne glavnice, plačljivih ali v gotovini ali s kuponi, dopuščenimi za vpis.

PREMI: vsako serijo 1 milijarde lir bonov odpade letno 116 premij v skupnem znesku 4.800.000 lir, ki se žrebajo vsakih 6 mesecev.

Vpisovalci lahko opravi pri vseh podružnicah naslednjih ustanov in zavodov, ki pripadajo emisijskemu konzorciju, pod vodstvom zavoda Banca d'Italia:

Cassa Depositi e Prestiti — Istituto Nazionale delle Assicurazioni — Istituto Nazionale Fascista della Previdenza Sociale — Istituto Nazionale Fascista per l'Assicurazione contro gli infortuni sul lavoro — Banca d'Italia — Banco di Napoli — Banco di Sicilia — Banca Nazionale del Lavoro — Istituto di S. Paolo di Torino — Monte dei Paschi di Siena — Federazione Nazionale Fascista delle Casse di Risparmio — Istituto di Credito per le Casse di Risparmio Italiane — Cassa di Risparmio delle Province Lombarde — Banca Commerciale Italiana — Credito Italiano — Banco di Roma — Federazione Nazionale Fascista delle Banche e Banchieri — Istituto Centrale delle Banche Popolari — Banca d'America e d'Italia — Banca Popolare Cooperativa Anonima di Novara — Banco Ambrosiano — Banca Popolare di Milano — Società Italiana per le Strade Ferrate Meridionali — Assicurazioni Generali di Trieste — Compagnia di Assicurazioni di Milano — Società Reale Mutua Assicurazioni Torino — Riunione Adriatica di Sicurtà — La Fondiaria Compagnia di Assicurazioni Firenze — Compagnia Finanziaria degli Agenti di Cambio;

Banca Nazionale dell'Agricoltura — Banca Cattolica del Veneto — Credito Commerciale, Milano — Banco Santo Spirito — Banca Toscana — Banca Agricola Milanese — Banca Provinciale Lombarda — Banco di Chiavari e della Riviera Ligure — Banca Vonwiller — Credito Industriale, Venezia — Credito Romagnolo — Banca Lombarda di DD. & CC. — Banco S. Geminiano e S. Prospero — Banca di Legnano — Banca Unione, Milano — Banca Belinzaghi — Società Italiana di Credito, Milano — Banco Lariano — Credito Varesino — Credito Agrario Bresciano — Banca Agricola Commerciale, Reggio Emilia — Banca Piccolo Credito Bergamasco — Banca del Friuli — Banco S. Paolo, Brescia — Banca Gaudenzio Sella & C. Biella — Banca A. Grasso e Figlio, Torino — Banca Mobiliare Piemontese — Banca del Sud — Banca Piccolo Credito Savonese — Banca Cesare Ponti, Milano — Banca Privata Finanziaria, Milano — Banca Milanese di Credito — Banca Industriale Gallaratese — Banco Alto Milanese — Banca di Calabria;

Banca Mutua Popolare, Bergamo — Banca Popolare, Lecco — Banca Popolare, Luino — Banca Cooperativa Popolare, Padova — Banca Mutua Popolare, Verona — Banca Mutua Popolare Agricola, Lodi — Banca Agricola Popolare, Ragusa — Banca Popolare di Intra — Banca Popolare di Modena — Banca Popolare, Cremona — Banca Mutua Popolare Aretina — Banca Popolare, Sondrio — Banca Piccolo Credito Valtellinese — Banca Popolare Cooperativa, Ravenna — Banca Agricola Mantovana — Banca Popolare di Credito, Bologna — Banca Popolare, Vicenza — Consorzio Risparmio e Prestiti per Commercio e Industria, Bolzano — Banca Popolare Pesarese.

Vse ostale hranilnice, banke, bančniki in ljudske posojilnice, ki so vključene v zvezi bančne kategorije, kakor tudi menjalniški agenti, ki so člani družbe »Compagnia Finanziaria degli Agenti di Cambio.

Metalci ognja

Bilo je v poletju l. 1901., ko je nemški inženier Fiedler iz Berlina predvajal svojim presenečenim sodobnikom prvi »ognjeni jezero«. Kmalu nato je svoj izum, meneč, da se bo dal morda praktično izkoristiti za vojne svrhe, ponudil vojaški oblasti. Ta je spoznala vrednost novega izuma, zavzela se je zanj, ga izpopolnila in tako so začeli metalci ognja svojo kariero.

Po stalnih izboljšavah so napravili do konca 1912 tako izpopolnili, da so jo uvedli kot bojno orodje za trdnjavsko vojno. Izročili so jo rušilnim pionirjem. Trajalo pa je še tri leta, preden so to orodje izpopolnili za vse namene. Zasluža za to je šla pred vsem vodji lipskega gasilstva, stotniku Reddemannu, ki je izšolal zanj posebna moštva. Ta moštva so bila sestavljena samo iz poklicnih gasilcev.

Ognjeni krst so metalci ognja doživeli 26. februarja 1915., ko so jih prvič uporabili

proti trdovratnemu odporu Francozov v gozdu pri Malancourt, severozapadno od Verduna. Francozi vojaki, beli in črni, so pred strašnim ognjem novega orožja pobegnili kakor brezumni iz svojih strelskih jarkov in zaklonov. To je bilo umljivo, kajti kamor koli so segli plameni, je začelo goriti vse, naj si je bil les, železo ali kamen. Strašen črn dim, ki so ga razvijali, je že sam na sebi vplival demoralizirajoče na nasprotnika.

V bistvu pa je metalci ognja preprosta stvar. Kotel v obliki tornistra, ki ga vojak lahko nosi na hrbtu, vsebuje lahko gorljivo olje. Iz kotla vodi jeklena cev, skozi katero brizga olje pod močnim pritiskom v naravno smer. Ko se to olje vžge, razvija zelo vroč plamen, ki ga obdaja gost, črn dim.

Kjer so metalce plamenov doslej uporabili v skupinah in pravilno, se je moral zrušiti

vsak odpor, naj si je šlo za strelske jarke, betonske zaklone ali utrdbe. Kjer metalcev plamenov ne morejo uporabiti, n. pr. v jamah, zavrtih rovih itd., uporabljajo z enakim lahkim ognjem napolnjene »plamenske bombe«, ki imajo isti učinek. V bistvu pa stvar ni nič novega, že pred dolgimi stoletji so Kitajci poznali »smrdljive lonce«, z gorčico snovjo napolnjene posode, ki so jih metali v sovražnikove postojanke.

Danes uporabljajo metalce ognja vse moderne vojske.

Sonce moti radijske sprejeme

Na površini sonca je opaziti že nekoliko dni znatno skupino značilnih peg. Skupina sestoji iz petnajstih dobro vidnih jeder, med tem ko so običajni polsenčni obročki jeder tokrat manj vidni. Nove sončne pege pa zaslužijo ne glede na svojo sestavo posebno pozornost zaradi svojih elektromagnetnih učinkov na zemljo. Dejansko se je kmalu po pojavu teh peg sprožila na zemlji prava magnetska nevihta, ki so jo med drugim občutili zlasti poslušalci radia, kajti ta nevihta je povzročila hude motnje v sprejemanju kratkovalovnih postaj. Pričakovati je tudi, da bodo poročali o pojavih severnega sija, kakor se je zgodilo v zadnjih letih že ponovno, ko se nastopile magnetske nevihte po zaslugi sončnih peg. O krasnem severnem siju, ki so ga opazovali na Danskem in v drugih nordijskih deželah, so te dni že poročali.

Trpežnost vitaminov

Prof. Martel razpravlja v nekem članku o vprašanju, v kakšni meri se ohranjajo posamezni vitamini v živilih. V naravarkateri posušeni sadju izgine vitamin C popolnoma, med tem ko se ohranijo vitamini B1 in B2. V prekajeni ribi se ohranijo vitamini A in D. V tolstah je znatna količina vitamina A, ki se pa pokvari, če postane tolstica žaltava. Vitamini A, D in E v jajcih se ohranijo, če konzerviramo jajca v temperaturi okrog ledišča v dušiku in oglikoviki kislini. V pari pripravljena zelenjava ohrani del vitaminov, če pa zelenjavo kuhamo, preidejo ti vitamini v vodo in je zato edino pravilno, da porabimo tudi to. Vitamin C v krompirju in kostanju se deloma ohrani, če ti živila kuhamo ali pečemo s koščico oziroma lupino vred. Mleko prav lahko izgubi isti vitamin, če ga prevremo, pasteuriziramo ali izpostavimo soncu. Nasprotno pa se vitamini A, C, B1 in B2 ohranijo v celoti, če živila hladno konzerviramo in zaledenimo.

Velike prevare z živili

Kakor poroča Associated Press, se londonski listi razburjajo zaradi velikih goljufij, ki so se zgodile z zalaganji živil na Angliškem. Dobro znani storilci so pod roko prodali ogromne količine živil, ki so bile določene za prehrano prebivalstva. »Evening Standard« piše o mnogih stotinah ton in preko 10.000 zabojih najboljših živil, ki so izginila na ta način. Ministrstvo za prehrano je stvar priznalo in obljubilo, da se hrano je stvar priznalo in obljubilo, da se

Nove lokomotive

Nemške državne železnice so uvedle za tovrstne vlake na elektrificiranih progah nov tip lokomotive, ki prekaša po ogromnosti in vlačilni sili vse dosedanje tipe. Te nove lokomotive, ki jih imenujejo tudi »lokomotorje«, razvijajo 3300 k. s.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Gostiteljica: »Ali imate kanarčke radi, gospod Počivalnik?«
Gost: »O seveda, hvala. Jem vse.«

Gospa profesorjeva poroča z ogorčenjem: »Ali ni to strašno? Naša nova pomočnica je pečenko popolnoma ožgala. Kaj naj napravimo z njo?«

Profesor je dvignil za trenutek oči s svojih knjig: »Za kazen ji daj prepisati deset strani iz kuharske knjige!«

Otrok ni hotel zaspati. Zaskrbljena mati je vprašala: »Ali naj mu kaj zapojem?«
»Poskusaj še enkrat zlepa!« je zagodrnjal oče.

Eugene O'Neill je v svoji »Elektri« šel najdalje v dramatski izraži tega psihoanalitičnega pogleda na nekatere skrivnosti človeške duše. Njegova ameriška in puritanska Elektra je daljna, moderno čuteča sestra Sofoklova Oresta in Elektra. S kakšno prodornostjo in silo je O'Neill zagrabil problem ljubosumnega maščevanja hčere nad materjo! Tako zasnovana »Elektra« je mogla nastati samo v našem času, ki skuša razumeti mnoga iracionalna čustva in dogledati celo tiste skrivnostne niti človeške usode, o katerih so v antični žalostni odločevali samo bogovi.

Oglejmo si najprej vsebino O'Neillove trilogije. Drama se dogaja l. 1865. v podeželski hiši stare puritanske rodbine Mannon, čije predstavitelj general Ezra Mannon, se pravkar vrača z vojne. Osrednja postava celotnega dogajanja je hčerka Lavinija, ena najzanimivejših ženskih oseb v sodobni dramatik. Da razumemo njeno hladno, maščevalno, do krutosti dosledno dušo, moramo vedeti, da je bila generalova hčerka Lavinija spočetka v nesrečnem zakonu. Njena mati Kristina je takoj po prvi konsumaciji zakona prenehala ljubiti svojega moža in ni marala prvorojenke. Ljubila je tembolj sina Orijia; med drugo nosečnostjo je bil njen mož ves čas odsoten in se je Kristini zaradi tega zdelo, da ji bo drugi otrok bližji. Tako je Lavinija rasla brez materinske ljubezni, sama zase, v hladnem ozračju puritanske hiše, navezana samo na močnega, strogega, formalističnega očeta. Samo njemu je posvečala svojo ljubezen. Ta freudovski Edipov kompleks ji je ostal tudi v zrelejših letih, ko jo je vezala z materjo samo hladna ravnodušnost, prehajajoča zdaj v napadali

Italijanski tečaj

XC.

I cinque sensi e i loro organi.
Pet čutov in njihovi organi.

Mediante gli occhi guardiamo e vediamo. L'occhio è l'organo della vista. Guardare non è ancora vedere, spesso vede si guarda senza vedere. Chi non vede punto, è cieco e la cecità è uno dei più grandi difetti del corpo. I mlopi e i prebsiti portano chi, le lenti, chi gli occhiali.

L'orecchio è l'organo dell'udito o l'organo col mezzo del quale possiamo sentire o udire. Ascoltare è voler udire, tante volte ascoltiamo, ma non udiamo (sentiamo) niente. Non si conviene che ascoltiate alla porta! Per richiamare l'attenzione di una persona si dice: Ascoltate o sentite, signore! L'udito è il senso e l'udita quel che si sente. Così si dice: Conosco questo per udita. Sentire non è ancora capire o intendere. Si dice per esempio: Ho ben sentito ciò che si diceva, ma non ho capito (inteso) tutto. Chi non può udire, è sordo. Anche la sordità è un gran difetto del corpo. Ancora più infelice d'un sordo è sordomuto, perché non può né sentire né parlare. Ci sentite bene? — Chi ci sente benissimo, chi ci sente poco da uno o da ambedue gli orecchi, una tale persona è mezza sorda.

Il naso, provvisto di due narici, è l'organo dell'odorato. Di un individuo che non sente bene né odori né puzzi, si dice che ha poco naso. Si dice anche per esempio: In questa stanza c'è un buon odore, c'è un cattivo odore o si sente un buon (cattivo) odore. Quando siamo infreddati, ci tocca soffiarsi il naso più spesso di solito e se ci viene da starnutire, ci dicono: Salute! o Felicità!

Gli organi del gusto sono il palato e la lingua, mentre quello del tatto e tutta la pelle.

Vocaboli.

Mediante = col (per) mezzo di s pomočjo, a, z, la vista vid, guardare gledati, punto prav nič, il difetto nedosta-

tek, napaka, miopie kratkoviden, prësbita daljnoviden, l'udito sluh, ascoltare poslušati, udire glej LXXVI., richiamare l'attenzione opozoriti, per udita kakor sem slišal, conoscere glej LXXIII., capire (intendere) razumeti, sordo gluhi, ci sentite bene ali dobro slišite? glede ci glej XL. 3., provvisto opremljen, la narice nosnica, l'odorato vonj, l'odore duh, vonjava, il puzzo smrad, puzzare smrdeti, infreddato prehlajen, soffiarsi il naso usekniti se, ci tocca moramo, a chi tocca kdo je na vrsti? ci viene da starnutire (—isco) moramo kihnniti, il gusto okus, il tatto tip, la pelle koža.

Nedovršni pretekli in predpretekli čas veznega naklona.

Imperfetto e trapassato del Congiuntivo.

I. parlare	II. vendere
io parlassi	io vendessi
tu parlassi	tu vendessi
egli parlasse	egli vendesse
noi parlassimo	noi vendessimo
voi parlaste	voi vendeste
essi parlassero	essi vendessero

III. dormire	éssere
io dormissi	io fossi
tu dormissi	tu fossi
egli dormisse	egli fosse
noi dormissimo	noi fossimo
voi dormiste	voi foste
essi dormissero	essi fossero

Imperfetto del Congiuntivo tvorimo iz nedoločnika, ako postavimo namesto končnic -are, -ere, -ire končnice -assi, -essi, -issi. Pri skrajnih nedoločnikih vzamemo prvotno obliko: fare (facere) — facessi, dire — dicessi, condurre — conducessi, porre — ponessi, trarre — trassero, Possebej pomni: éssere — fossi, dare — dessi, stare — stessu.

Trapassato del Congiuntivo se tvori s pomočnikom io avessi ali io fossi in preteklim delečnikom: io avessi parlato, io fossi venuto.

O rabi in pomenu prihodnjič!

Dva nova podnebna pojma

Znanost o podnebnju se pričinja razen za podnebje celih dežel in pasov zanimati čedalje bolj za krajevne klimatske posebnosti. Proučevanju »makroklimat«, to je podnebja večjih predelov, se pridružuje tako proučevanje »mikroklimat«, lokalnega podnebja. Mikroklimatska opazovanja uganja lahko pazljivo opazovalec in prijatelj narave na vsakem večjem ali manjšem izletu. Če opazimo krajevne razlike v rastlinstvu, gredo te razlike delno na račun geoloških razlik v podtalju, deloma pa tudi na račun različne mikroklimat. V kakšni dolini, ki je usmerjena od vzhoda proti zapadu, smo n. pr. na južnem pobočju ugotovili mešan gozd iz hrastov in bukev, na pobočju, ki gre proti severu, pa pašnike. Nasprotna stran doline ima spodaj vinograde, zgornja stepne predele in končno smrekove gozdove. Južno pobočje je toplejše in bolj suho nego tista stran doline, ki je obrnjena na sever. To so učinki mikroklimat. V še manjšem obsegu opazujemo takšne razlike lahko povsod. Na pobočjih železniških nasipov rase n. pr. popolnoma drugačno rastlinstvo nego na sosednjih travnikih. Mikroklimat železniškega nasipa je pač drugačen, toplejša in bolj suha nego na travniku, ki dobiva dovolj moče iz talnega vodvoja. Temperaturne in vetrovne meritve na razmeroma majhnih prostorih kažejo dosti večje razlike, nego bi pričakovali na prvi

pogled. Mikroklimatsko neugodno postavljene vrte bo dajal tudi z dobro zemljo in skrbno obdelavo srednji pridelek, med tem ko daje v normalni mikroklimi tudi slaba zemlja boljši pridelek. Iz takšnih primerov razvidno, da so mikroklimatska opazovanja prav koristna stvar.

A NEKDOTA

Igralec Lucien se je nekega večera v svoji garderobi sminkal, ko je vstopil neki gospod de Ch., ga potepil po rami in dejal: »Kaj ne, da ne boste pozabili, da obudujete jutri pri meni?« — »Seveda ne,« je odgovoril Lucien z ljubeznivim glasom, »pridem točno!« Ta trenutek je čul, kako so se vrata garderobe zaprla, menil je, da je gospod de Ch. stopil ven in je velel svojemu garderobierju, ne da bi se obrnil: »Louis, spomnite me jutri na to, da odpošijem staremu, dolgočasnemu oslu pisemce, da ne morem obudovati pri njem.« Nenadno je legla neka roka spet na njegovo ramo in glas gospoda de Ch. je dejal zasmehljivo: »Obudujemo ob enih!« Lucien se ni niti najmanj zmedel, temveč je svoj nesrečni stavek nadaljeval z besedami: »... ker bom obedel pri gospodu de Ch.« In obraz gospoda de Ch., ki je bil še trenutek prej skrajno užaljen, je od zadovoljstva zasijal.

VSAK DAN ENA

»Ali se je kaj zgodilo?«
»Ne!«
»Kaj pa potem tako opazujete?«
»Ne vem!«

Corpo di Spedizione Italiano in Russia — Italijanski ekspedicijski zbor v Rusiji

In un villaggio occupato si snidano gli ultimi nuclei di resistenza — Boji v zasedeni vasi za popolno očiščenje

Kulturni pregled

Sodobna Elektra

V najnovejšem (septembrskem) zvezku časopisa »Il Dramma«, ki ga izdaja v Turinu Lucio Ridenti, je izšla v prvem italijanskem prevodu A. Moliteta tragična trilogija Eugena O'Neill »Il lutto si addice ad Elektra« (v izvirniku: Mourning becomes Elektra). To dramsko delo je imelo izreden uspeh na premieri v rimskem Teatro delle Arti pod vodstvom Antonia Giulia Bragolia v marcu letošnjega leta. Z objavo celotnega prevoda je največje dosedanje O'Neillovo delo postalo dostopno tudi širšemu občinstvu v območju italijanskega kulturnega prostora.

Italijanska izdaja tega izredno zanimivega dramskega dela nas izpodbuja, da ga prikažemo našemu občinstvu, tembolj, ker zaradi velikega obsega (predstava celotne trilogije traja pet ur in pol) po vsej verjetnosti ne bo dosegla našega odra. Ime Eugena O'Neill je znano našemu občinstvu vsaj po dramah »Anna Christie« — komadu, čigar filmska verzija je bila Greti Garbo izhodišče k njeni bleščeči karieri — in »Ljubezen pod brestic«. Za dramo, o kateri je beseda, je bil njen avtor, ki sodi med največje živeče dramatik na svetu, nagradjen l. 1936 z Nobelovo nagrado. Že to opravičuje zanimanje za njegovo največje dramsko stvaritev. Z druge strani je ta ameriški pisatelj irskega rodu prikazal prav v tej trilogiji nekatere bistvene poteze puritanizma in ga podvrnil s samimi dejstvi kritiki, ki je sodba in obsodba.

Mimo tega pa je v O'Neillovem delu toliko dramsko zanimivih značilnosti, predvsem sledov vpliva psihoanalize na dramatik, da je že zaradi tega vredno posebne omembe.

Imenujmo delo, ki je dobilo v italijanski naslov »Il lutto si addice ad Elektra«, kratko in preprosto »Elektra«. Tako ga bomo najlažje približali antičnemu viru njegove dramske zamisli: Sofoklejevi »Elektra«. Za kaj gre v delu grške tragedije? Orest, sin kralja Agamemnnona, pride s svojim prijateljem Pilatom na mikenski dvor, da bi ubil Egista in svojo mater Klitemnestro ter tako maščeval očeta. Zločin si skuša olajšati z zvijačo: obvesti mater, da je on, Orest, mrtev in prijatelj Pilad ji celo prinese žaro z »njevogim« pepelom. Mati se veseli sinove smrti, sestra Elektra pa jadrkaje nad žaro. Kmalu na to pride Orest, se razodene Elektri in izvrši maščevanje nad materjo in njenim zapeljivcem Egistom.

Že Sofoklej je spoznal v odnosih nekaterih otrok do staršev poteze temečne ljubosumnosti, ki se prenaša zdaj na očeta, zdaj na mater. Te izkustveno pridobljene spoznave pa ni globlje ne dogledal in ne razložil. Sodobna psihoanaliza je odkrila Edipov kompleks, t. j. nagonsko ljubosumnost hčeri do matere zaradi očeta ali sina do očeta zbog matere. Te močne duševne residue skuša razložiti z erotičnimi doživljaji v otroških letih.

O'Neill je v svoji »Elektri« šel najdalje v dramatski izraži tega psihoanalitičnega pogleda na nekatere skrivnosti človeške duše. Njegova ameriška in puritanska Elektra je daljna, moderno čuteča sestra Sofoklova Oresta in Elektra. S kakšno prodornostjo in silo je O'Neill zagrabil problem ljubosumnega maščevanja hčere nad materjo! Tako zasnovana »Elektra« je mogla nastati samo v našem času, ki skuša razumeti mnoga iracionalna čustva in dogledati celo tiste skrivnostne niti človeške usode, o katerih so v antični žalostni odločevali samo bogovi.

O'Neill je v svoji »Elektri« šel najdalje v dramatski izraži tega psihoanalitičnega pogleda na nekatere skrivnosti človeške duše. Njegova ameriška in puritanska Elektra je daljna, moderno čuteča sestra Sofoklova Oresta in Elektra. S kakšno prodornostjo in silo je O'Neill zagrabil problem ljubosumnega maščevanja hčere nad materjo! Tako zasnovana »Elektra« je mogla nastati samo v našem času, ki skuša razumeti mnoga iracionalna čustva in dogledati celo tiste skrivnostne niti človeške usode, o katerih so v antični žalostni odločevali samo bogovi.

SPORT

V soboto — revija atletinij

Drugi nastop vseh najboljših atletinij za naslove pokrajinskih prvakinj

V soboto popoldne bo telovadišče v Tivoliju prizorišče prvenstva slovenskih atletinij, ki se bodo borile za prvenstvene naslove v posameznih disciplinah. Pričakuje se, da bo startalo preko 40 atletinij, kar je za začetek zelo lepo število, saj smo letos po dolgem odmoru spet enkrat znova začeli z žensko atletiko. Slovenska lahkoatletična zveza je razpisala to tekmovanje v naslednjih disciplinah:

v tekih na 60, 80 (zapreke), 100 in 4 x 100 m, v metih diska, kopja in krogle ter v skokih v višino in v daljino.

Podoben tekmovanje je bilo že 14 dni prej v Novem mestu, samo da so se tam atletinije borile za klubsko prvenstvo.

Kakor v Novem mestu se bo glavna borba za prva mesta vodila zopet med Hermežankami, ki so za letos kot celota že osvojile prvenstvo in med članicami Elan iz Novega mesta, ki so od prvih samo za malenkost slabše. Vmes bodo posegle tudi »Planinke« iz Ljubljane, ki bodo

skušale popraviti bolj ali manj skromne rezultate iz Novega mesta.

Posebno napete borbe se obetajo v metu diska, kjer je sicer favoritinja Lidija Rupnikova, ki pa bo morala zelo paziti na Novomežanke, ki so ravno v tej disciplini najbolj pripravljene na »osveto« ter v metu krogle, kjer sta bili obe favoritini v Novem mestu poraženi od Drage Roglove čisto nepričakovano, dasi prav tako gladko. Koliko jim bo uspela revanša, bomo videli v soboto. V ostalih disciplinah so favoritinke: za 100 m Šušteršičeva od SK Planine, za 60 m Ančka Priboškova (Hermes), za daljino Marta Pustiškovna (Hermes), za kopje Novomežanka Marinkova, za višino Priboškova in za stafeto na 4 x 100 m Hermežanke, medtem ko na progi 80 m preko zaprek ni mogoče govoriti o favoritinjah ker na tej progi letos naše atletinije sploh še niso nastopile.

Organizacija prireditve je poverjena ZSK Hermesu.

Še nekateri glasovi o naših

Kaj piše o Milanu in Rimu »Gazzetta dello Sport«?

O nedeljskih dogodkih v milanski Areni in plavalnem stadionu v Rimu, ki so po dolgem času spet enkrat razbujali prijatelje sporta in zaradi uspehov naših malotističnih predstavnikov opozorili naše širšo javnost, prihajajo zdaj do nas glasovi, vsi čim v tem, da je pešiča naših sportnikov na tekašišču in v bazenu to pot pokazala velike kvalitete, ki jim ob sistematičnem treningu obetajo samo najlepše bodočnost. V rokah imamo zadnje dve št. ilki uglednega sportnega dnevnika »Gazzetta dello Sport«, z obširnimi p. illi in komentarji o omenjenih dveh sportnih manifestacijah. Obširnejši del je posvečen milanskemu mitingu, ki je bil z. radi mednarodne konkurence tudi veliko večjega pomena in na katerem se je, kakor znano, pokazal v najboljši luči naš srednjeprogas — Zmagoslavj Košir. O njegovem nastopu in pojavu sploh piše omejen list med drugim:

»Na 1000 m takoj po startu tekači niso šli hitro. D'Ercola hoče dvigniti tempo, toda Ljubljancin Košir mu tega ne dovoli. Lanzi je tam: naj na 5. mestu in prehititi Šzaba. Na ravni progi po prvih 500 m je tempo že hitrejši. Lanzi se prikloni na D'Ercola in Dorascenzija. D'Ercola je pretekel 400 m v 1:14. Lanzi se zdaj še bolj priplepi na Dorascenzija, potem pusti za seboj še D'Ercola in začne v divjem tempu uhajati proti cilju. Tempo je silen in je škoda, da je bil prvi krog vendarle nekoliko počasen. Za Lanziem, ki se že bliža cilju, se razvije krasna borba med Koširjem in obema Italijanom. Košir kot zadnji dohiti pri 850 m Šzaba, ki nima več moči, da bi se ne dal, likvidira potem še D'Ercola, ki v finishu ni dovolj hiter, in napade Dorascenzija, pri čemer pa nima uspeha, da bi ga odstavil. Tako konča na tretjem mestu.

Sportni drobiž

Dirka okrog Pohorja, nogometne tekme v Celju, na Jesenicah in drugod.

Minula sportna nedelja je bila tudi onstran Save zelo razbujana. Gledamo štajerske in koroske liste in posnemamo po njih:

Na znanih cestah po Spodnjem Štajerskem je mariborski kolesarski klub »Edelweiss« izvedel etapno kolesarsko dirko okrog Pohorja (182 km), na kateri je med 24 dirkačev nastopilo tudi nekaj Dunajčanov in Gradčanov. Eden od njih, in sicer Karel Kühn z Dunaja, je bil tudi končni zmagovalac dirke v času 5:32:26, potem ko je prišel prvi že na oba vmesna cilja v Celju in v Slovenjem Gradcu. Med domačimi vozači je bil najbolj uspešen Gregorčič iz Slovenjega Gradca, ki je potreboval za progo 5:59:58. Naslednji dve boljši mesti sta med domačinj zasedla Podmilščak iz Celja in Rakelj iz Maribora. Po končani dirki je v odsotnosti zveznega vodje podpravljal tekmovalce strokovni sportni vodja Erich Petelin in izročil med drugim najboljšemu domačinu Gregorčiču lepo prehodno nagrado. Zaključna svečanost je bila v hotelu »Orel«, kjer so dirkače še enkrat pozdravili nekateri funkcionarji.

Posebno agilni so bili Štajerci zadnje nedelje

na nogometnih terenih, kjer so med drugim Rapidovci iz Maribora gostovali v dolžnostni tekmi v Kapfen-

bergu in izgubili z 1:3 (0:1). Mariborčani so se sicer držali bolje, kakor kaže rezultat, toda nazadnje so postali žrtve lastne igre. Zaradi zanimivosti objavljamo postavbo Rapida, ki je doživela ta poraz, v celoti, in sicer: Ulaga, Frangesech, Antolčič, Borowska, Gaischek, Janžekovič, Höller, Pocaž, Krainer, Bödendorfer, Semlitsch.

Celjani so imeli v enakih konkurenci goste iz Gradca, in sicer enajstotico Sportkluba, ki so jo tesno, toda zaslužno porazili s 4:3 (2:2). Gradčani so bili do odmore izborni in so prišli dvakrat zaporedoma v vodstvo, toda Celjani so jih vselej spet dohiteli. V drugi polovici se je posrečilo doseči skromno, toda pomembno zmago domačinom. Tekmo je sodil Pressinger.

Nogomet je v nedeljo, 21. t. m. oživel tudi na Jesenicah, in sicer z gostovanjem celovškega moštva KAC. Jeseniški sportni klub je bil sprejet v koroski okrožni razred in že po prvem njegovem nastopu pravijo strokovnjaki, da bo to nogometno moštvo lahko postalo resno in nevarno za vse ostale. Celovčani so se morali pri tej prvi priliki močno potruditi, da so igro na tujih tleh odločili zase. Celovški nogometaši so bili na Jesenicah sprejeti prav priščno in tudi občinstva je bilo na igrišču mnogo. Prostor, prejemajen in pretrd, je bil za goste nekoliko neprikladen, največ težav pa so imeli s trdimi jeseniškimi igralci. Med temi so bili najbolj vidni Brunn v vratih, oba branilca in pa Jane-

žič na levem (?) krilu. Po lepi in hitri igri je ostala prva polovica z 1:1 remisa, v drugem polčasu pa so Celovčani spravili vendarle svoj zmagoviti gol v mrežo. V poročilu o tekmi sta omenjena še jeseniška igralca Ropret in Knific kot strelca dveh golov, enega vsakega v lastni gol.

V zaključnem kolu za Tschammerjev nogometni pokal so bile v nedeljo odigrane naslednje tekme: na Dunaju: Admira: Kickers (Stuttgart) 5:0, v Stettinu: Dresdner: LSW Kamp 4:1, v Gelsenkirchenu Schalke 04: Austria 4:1 in v Kielu: Holstein-Kiel: SW Jena 2:1.

Teniški dvoboj med Madžarsko in Hrvaško za rimski pokal je bil v zadnjem hipu odločen na poznejši čas.

Senzacija ali kaj?

Plavalni trener Köstner ostane v Ljubljani pri novo ustanovljenem klubu?

Nobenih pravih dogodkov ni zdaj v sportnem življenju, vse poteka kakor po neklih načrtih in človek iz uredništva je kar vesel, da ga preseneti anonimni pisec — njihovi izdelki spadajo po normah v koš, so pa izjeme, ki samo potrjujejo to pravilo — z dopisnico — pisano s strojem, kakopak — naslednje vsebine:

»Jutro, sportna redakcija. — Iz sigrurnega vira sem zvedel, da je plavalni trener G. Henrik Köstner, skieny pogodbo za nadaljno sezono s novo ustanovljenim klubom v Ljubljani. G. Köstner je imel doslej pogodbo s SK Ilirija, katera je letos potekala. To bo na vsak način mnogo pripomoglo k dvigu novega kluba, ker ima G. Köstner tudi mnogo naklonjenosti s strani plavalcev in bi mu tako gotovo nekateri, ki so že dosegli tudi vidne uspehe, sledili. S spoštovanjem.«

Dobesedno prepisana z vsemi pravopisnimi napakami in tudi nekaterimi slovničnimi je vsebina te dopisnice zanimiva z več strani in kaj čuda, če je našega urednika, željnega senzacij kakor popotnika v puščavi studenca, pognala na pot, da bi našel zajca, ki tiči za tem grmom.

Mimo detektivskih sposobnosti, ki bi tu digne vsaj deloma razvozlati to uganjo, so za najbolj avtentično pojasnilo najbolj pri roki prejšnji delodajalci G. Köstnerja — odbor SK Ilirije. Slučaj je nanesel, da je našel iskalec resnice ta forum zbran na svoji redni tedenski seji in tako je lahko s te prve odločilne strani ugotovil naslednje:

SK Ilirija in G. Köstner sta se razšla formalno in dejansko v smislu sklenjenih pogojev in G. Köstner seveda odšel lahko sklope nove pogodbe kjer koli. O ustanovitvi novega kluba v Ljubljani, ki naj bi mu on pomagal do razmaha, še manj pa o tem, da bi hoteli nekateri plavalci z vidnimi uspehi na tej poti slediti G. Köstnerju, in odboru SK Ilirije ne vedo ničesar. Ne glede na to in na neznanje prijatelja novega kluba in na bivšega zaslužnega trenerja G. Köstnerja pa že v naprej pozdravljajo novega tekmeča v domačem mestu, ker so prepričani, da bo morebitna krajevna konkurenca tudi imela samo dobre posledice za razvoj ilirijanskih plavalcev.

Kdo je neznan dopisnik, kje je »sigrurni vir teh vesti, kateri je onl novo ustanovljeni klub v Ljubljani, kjer bodo odšli delovali G. Köstner in nekateri plavalci iz SK Ilirije, so seveda vprašanja, na katera v tem kratkem času ni bilo mogoče dobiti odgovora. Ker zdaj nismo v aprilu in so tudi sicer časi več kakor resni, dvomimo skoraj, da je bila dopisnica napisana samo za smeh in kratek čas. Tako se torej skoraj ne motimo, če sklepamo, da se nam v plavalju obetajo še senzacije — zdaj v časih, ko se bliža zima in smo najlepše o plavalcih pravkar slišali iz Rima.

SK Ilirija. Vsi igralci I. in juniorskega moštva imajo v petek ob 19. urah članški sestanek zaradi nedeljskih tekem. I. moštvo igra ob 9. z Mostami na »reviji ljubljanskega nogometa«, na igrišču Marša.

Zbor slovenskih lahkoatletičkih sodnikov (službeni!). Za damsko poedinsko prvenstvo ljubljanske pokrajine, ki bo v soboto 27. t. m. na letnem telovadišču v Tivoliju, in za prvenstvo juniorjev ljubljanske pokrajine, ki bo v nedeljo 28. t. m. istotam, je določil naslednji sodniški zbor: Vrhovni sodnik: dr. Kuhelj, namestnik Finc; vodja tekmovanja: Zupančič, v nedeljo dr. Nagaj, pomočnik prof. Dobovšek; sodniki na

ditju: Rozman, Smodič, Polak; časomerički Gorjanc, Kermavner, Windisch, Trtnik, Hafner, prof. Černetič; sodniki za skoke: Slamčič, dr. Žebot, Vanter; sodniki za mete: Hvale, Banko, Štepičnik; starter: Boltavzer. Navedeni gospodje sodniki naj se javijo obkraj vsaj četrt ure pred pričetkom vrhovnemu sodniku. Tekmovanje prične oba dneva ob 16.30. Tajnik.

SK Ilirija (Hockey-sekcija). Zaradi zadržanosti predsedstva se ni mogel vršiti napovedanih sestankov v torek in se bo zdaj vršil v četrtek ob 18.15 v tajništvu. Sestanke se bo pričel točno in je obvezen za vse! Upravni odbor.

Mali oglasi

Službo dobi

teseda I. — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za sifro I. 2. —

Ženski model

sportnico ali sportno postavbo, sifre slikar, proti bonorazju. Naslov — dobite v ogl. odd. ali izvirne svoj naslov na ogl. odd. Jutra pod »Modela«. 16399-1

Natakarice

prvovrstne, sprejemne. Prednost z znanjem italijanskega jezika, in eno pomožno moč v kuhinji. Osebo se predstaviti jutri od 14.—15. na Gospodarski cesti 16. 16289-1

Služkinjo

pošteno, znano, zmerno kuhar, izčen za Nemčijo. Nastop takoj. Potrebne dokumente preskrbimo sami. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 16385-1

Sodarskega

pomočnika večjega tudi vseh kletarskih del, sprejemni takoj. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 16404-1

Šiviljo

izčen za na dom. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 16408-

Službe išče

Beseda I. — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za sifro I. 2. —

Krojaški pomočnik

išče zaposlitve pri dobrem mojstru. Ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Dobro pomočnika«. 16405-2

Pouk

poučuje gospo po hitri in uspešni metodi. Pride tudi na dom. Začetnikom nudi tudi pouk teorije. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 16297-4

Potniki

Beseda I. — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za sifro I. 2. —

Agilne

akviziterje (-ke) iščejo za prodajo knjige. Zazeleni razen iz Ljubljane, tudi iz drugih krajev ljubljanske pokrajine. Hitre ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Dobro zasluške«. 16398-5

ZAHVALA

Vsem, ki so sočustvovali z nami ob težki izgubi naše ljubljene soproje in mamice, gospe

MARGARETE GRIL roj. DEVETAK

jo obsuli s cvetjem ter jo spremlili na njeni zadnji poti, najpristrčnejša zahvala. Maša zadušnica se bo darovala v soboto 27. t. m. ob 7. uri zjutraj v trnovski cerkvi.

Ljubljana, dne 24. septembra 1942.

ZALUJOČI SOPROJIN IN HČERKA

J. Marquand

HVALA LEPA, GOSPOD MOTO!

Stvar me je zanimala in vznemirjala; šla mi je do živga, kajti zdelo se mi je, da stoji Nora. Oycova na robu pogube. Gospodu Motu je bilo treba reči samo besedico, pa bi bila izgubljena. Spričo danih okoliščin se mi je zdelo jalovo trkati na Japončovo viteštvo. Pokazal sem rano sredi Bestovega čela.

»Ta luknja je od debelega izstrelka... vsaj, petinštiridesetka« je morala biti, sem pripomnil. »Da, ime tiste dame nama je znano, a ženske rabijo po navadi orožje manjšega kalibra, mar ne?«

Gospod Moto se je obrnil k meni in stisnil ustnice.

»Da, da, po vaših mislih je bilo orožje pretežno za osebo nežnega spola. Vendar sem vas snoči videl, ko ste govorili z gospodično. Točno vem, da ste se z njo prerekli pred to hišo. Mogoče bi bilo, da bi se bili vrnili. Kitajsko policijo in vaše rojake bi jako zanimalo vedeti takšno podrobnost. Ali naj jih obvestim, gospod Nelson?«

Zona mi je obšla hrbet, vendar se mi je posrečilo, da sem ostal trden.

»Če boste vi govorili, bom govoril tudi jaz. Vsekako vam povem vse, kar mi je z gotovostjo znano.«

Gospod Moto je prikimal.

»To bo jako simpatično... ako res hočete biti tako ljubeznivi,« je dejal. »Povejte mi, prosim, kaj

15

sta snoči pri večerji govorila z majorjem Bestom. Povejte vse, kar ste videli. Natanko, prosim.«

Njegov način govorjenja mi ni bil všeč, toda ni se mi še zdelo čas, da bi mu povedal. Samo nekaj je zdaj kazalo storiti. Opisal sem mu svoj večer z majorjem Bestom. Poslušal me je s pazljivim, zaskrbljenim obrazom. Zbiral je drobce mozaike in jih skušal sestaviti.

»Tistemu človeku je ime Vu Lo Feng,« sem končal.

»Da, da,« je rekel gospod Moto. »Zdaj razumem. Prav to sem želel zvedeti. Ime mi je bilo neznan. Najlepša hvala. Ali vas smem še nekaj vprašati? Se vam ne zdi, da bi bil utegnil kdo poslušati vajin snočnji razgovor? S širokim mahom roke je pokazal na vrata in na dvorišče. »Človek, ki je bil nemara skrit med drevjem, onkraj zidu? Ali niste rekli, da ste slišali nekakšen šum?«

»Mogoče,« sem odgovoril. »Pa to menda ni važno, kaj?«

Gospod Moto me je ošinil z brezizraznim pogledom. Potem so mu obstale oči na obrazu majorja Besta.

»Ali ni najin ubogi prijatelj slučajno...« — miloba glasu gospoda Mota in počasna dolocnost, s katero je izgovarjal sleherni zlog, sta dajali njegovemu vprašanju poseben poudarek. »Pomislite, dobro pomislite, prosim... ali ni slučajno imenoval še koga drugega, kakega mojega rojaka?«

»Kako naj bi mu bilo ime?« sem vprašal.

»Takahara,« je s komaj slišnim glasom odgovoril gospod Moto. »Takahara.«

»Da, Best me je vprašal, ali ga poznam. Omenil mi ga je kot človeka, ki izziva nered. Nikoli prej nisem bil slišal njegovega imena.«

Gospod Moto se je iztegnil proti meni in si položil roko na usta, kakor bi se bal, da me ne bi njegova sapa okužila.

»Prosim,« je rekel, še vedno s čudno tihim glasom, »prosim, zdi se mi, da bi bilo bolje, če bi pozabili njegovo spominjano ime. To je moja skrb. Vprašali ste me, ali so te reči važne; če bi bile, bi mi bilo zaradi vas močno, močno neprijetno. Da, močno, močno neprijetno!«

»Moto,« sem vzrotil, »kaj hočete reči?«

»Samo tole,« je mirno odvrnil gospod Moto: »Zelo, zelo žal bi mi bilo, če bi imeli sitnosti. Zelo, zelo žal. Pozabiti morate, prosim, vse, kar ste slišali. Vem, da se v tem oziru lahko zanesem na vas. Najinega ubogega prijatelja ni ubil strel iz samokresa, ampak puščica, izstreljena z lokom, tako da ni bilo slišati poka. Kitajski loki so zelo, zelo dobri. Gotovo ste jih že videli kje na prodaj. A: 'aj vas ne smem dalj zadrževati.« Gospod Moto je vstal in jaz sem storil takisto. »Ta stvar se bo uredila za tihem, ne bojte se. Marsikaj se tu odene z molkom. Zabavajmo samo, da pozabite... imena in vse ostalo. Zdravi ostanite, gospod Nelson. Te dni se zglašim pri vas na obisk, upam vsaj, da skupaj popijeva« pljo whiskeyja kot dobra, Američana. A: 'ni porazgovoriva se, pokramljava kot stara prijatelja. Tako silno ljubeznivi ste bili. Prosim, oprostite mi za vse. Zdravi ostanite, gospod Nelson.«

Gospod Moto je znova obrnil svojo pozornost na truplo majorja Besta; ko pa sem hotel stopiti čez prag, me je poklical nazaj.

»Ne zamerite, prosim,« je rekel. »Pozabil sem... tole. Bi jo hoteli vrniti lastnici?« S temi besedami mi je pomolil zlato puščico za puder. »Kakor vidite, imam v vas zaupanje, gospod Nelson. Ljubeznivi ste, zelo, zelo ljubeznivi.«

Zahvalil sem se, čeprav sem bil prepričan, da gospod Moto nikomur ne zaupa. Vendar me je njegova gesta močno potolažila. Stutil sem, da se skriva za prizorom te delovne sobe z mrličem in gospodom Motom, ki je v nasmeihu kazal zlate plombe v svojih sekalcih, nekaj zlovestnega... tem zlovestnejšega, ker nisem mogel doznati, kaj prav za prav je. Zdaj, ko sem držal v roki puščico Nore Joyceove, se je moja misel vrnila k nji. Da, misel se mi je vračala k nji, kakor sem se bil snoči sam vrnil k nji, čeprav sem se malo poprej še slepil, da me je Kitajska naučila ravnodušnega gledanja na vse stvari.

»Gospod Moto,« sem rekel, in Moto se je s potrpežljivim obrazom obrnil k meni, čeprav je komaj čakal, da bi se me odkriljal, »zastran nečesa bi bil rad pomirljen.«

»Da? Zastran nečesa? Da?«

Se nikoli se mi ni bil zdel tako šibak in nežen kakor ta mah; bil je človek v miniaturni, kakor vrtnički in pritlikava drevesa njegovem rodnem otoku.